

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 kruno, za četrta leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

K vstopu naših poslancev v deželni zbor.

III.

Naši deželni poslanci so v svoji izjavi sami najodkritosrčneje priznali, da se razmere v kljub abstinenci niso izboljšale, priznali so, da so vstopili v deželni zbor, dasiravno niso prenehali vzroki, radi katerih so izstopili. S svojim vstopom v deželni zbor hočejo poskusiti doseči, da se bo upoštevalo pritožbe in opravičene zahteve slovenskega štajarskega prebivalstva.

Naši poslanci so toliko izkušeni v boju za prava svojega naroda, da gotovo ne potrebujejo migljajev od naše strani, ali vendar je naša dolžnost, da izpregovorimo zopet in zopet o ranah, katerim naj bi le oni preskrbeli zdravil. — Izprememba deželnega in deželnozborskega volivnega reda je gotovo prva in glavna zahteva naših poslancev in ako samo površno premostrimo onih sedem točk Robičevega reformnega predloga, moramo reči, da bi se na podlagi sprejetja tega predloga dalo razpravljati o nadaljnjem uspešnem delovanju našega deželnega zbora. Seveda si pa lahko že naprej mislimo, da naši nasprotniki ne bodo nikakor vpoštevali tega predloga. Ako bo vobče kedaj prišel na dnevni red, se bo ravno ob njem vnel oni boj, katerega smo že prorokovali. Nemci vedo jako dobro, kolike koristi jim je sedanjí deželni in deželnozborski volivni red, ki jim daje premoč v deželnem zboru, s katero potem tako nasilno nastopajo proti nam.

Res je, da so tudi Nemci sami že mislili premeniti deželni in deželnozborski volivni red, ali njihov izum je bil naravnost zavrtni napad na pravice našega naroda, in ako bi ne bila nemška konservativna stranka v odločilnem trenutku s svojim najodločnejšim „veto“ zabranila tega vsenemškega atentata, potem bi bila ona sama i mi pokopani za nekaj časa ali pa

morda za vedno v vsenemško brezdnó. Sicer je bilo nemškim konservativcem v prvi vrsti, rečemo tudi lahko, edino le na tem ležeče, da si ohranijo svojo posest, svoje mandate, ali priznati pa moramo tudi, da je bil njihov nastop tudi za nas velike važnosti in koristi. Seveda smo zato tudi uverjeni, da pričakujejo nemški konservativci v bodočem deželnem zasedanju podpore in opore od svojih slovenskih tovarišev, in to tembolj, ker so pri zadnjih volitvah izgubili dokaj mandatov in so prišli v precej manjšem številu v zbornico, kakor pa so jo zapustili. Mislimo, da se ne motimo, ako trdimo, da pričakuje konservativna stranka, da bodo šli naši poslanci čez drn in strn ž njo, kadar se bo šlo za njene koristi.

Nemški listi pripisujejo tudi vstop naših poslancev v deželni zbor v prvi vrsti vplivu nemških konservativcev, ali ako govorimo z njihovimi besedami, vplivu brezpartijskega klerikalizma. Ne pravimo, da nam ni bil vseh odpor nemških konservativcev proti vladajoči vsenemški klik, ne, ampak odkritosrčno smo priznali, da je tudi nam koristil; tem odločnejše pa oporekamo, da bi bilo kedaj prišlo na um kateremu izmed naših poslancev, da bi si dal zapovedati, ali pa tudi samo namigavati od katerekoli nemške stranke v tako važnem vprašanju naše bojne taktike, kakor je vstop v deželni zbor.

Spodnještajarski Slovenci ne rabimo nikakih magistrov za svoje politično delovanje, najmanj pa Nemcev, in naj si bodo le-ti liberalni ali klerikalni ali kakršnikoli. Ravno tako najodločnejše odklanjamo vsak kompromis s to ali ono stranko, kajti naša politika je in mora ostati samostojna, odločna, radikalno narodna in samo narodna politika. Zato je vsak kompromis nemogoč, in skupno delovanje s to ali ono frakcijo v deželnem zboru le v posameznih slučajih mogoče, in to samo takrat, kadar bodo zahtevali to koristi našega naroda. Konservativci

naj si hodijo sami po svoj kostanj v ogenj, mi ga jim ne bomo iskali.

Nepojmljivo nam je vsled tega pisanje nekaterih naših listov, posebno v zadnjem času. — Tako resnih časov, kakor nam jih bo prinesla najbližja prihodnost, nismo kmalu doživeli, in zato je ravno skrajno nepremišljeno, da ne rabimo ostrejšega izraza, ako silijo nekateri z vprašanji na dan, ki so dala Nemcem povod za njihovo trditev o vplivu klerikalizma na vstop naših poslancev v deželni zbor.

Spodnještajarski Slovenci ne poznamo in ne smemo poznati niti klerikalizma niti liberalizma, in pomnijo naj tisti, ki hočejo po vsej sili rušiti edinstvo v narodu, da jih bo valed tega prej ali slej zadelo prokletstvo celokupnega naroda, ako ne bodo ohranili svojega pogubonosnega športa sami zase.

Ako se bo pri izpremembi deželnozborskega volivnega reda v resnici kaj oziralo na predlog poslanca Robiča, če se bo res to doseglo, smo prepričani v dno duše, da bo naš spodnještajarski slovenski narod v borbi za pomnožene poslanke mandate stal pred žalostno resnico, da so ga njegovi lastni sinovi v svoji brezmejni kratkovidnosti izdali v roke sovražnikom, ko so zasedali med svoje lastne vrste neslogo in prepir.

In kaj nam bo potem pomagal novi deželni in deželnozborski volivni red?!

Idealizem v politiki.

„Narod brez idealov ni vreden, da obstoji, tak narod pogine pri prvem navalu na njegov obstoj ter postane suženj svojega zatiralca.“ Ta izrek je sicer lahko veljaven, a za nas štajarske Slovence se ni dozdaj uresničil. Idealov nam gotovo ni manjkalo, še preveč idealni so bili včasih naši voditelji. Seveda njihovi ideali niso imeli določene oblike, in baš zato smo sužnji svojih tlačiteljev.

boginja pravice na moji pisalni mizici zavezane oči: gotovo bi bila s svojim mečem razkosala mnog kos papirja, na katerem sem poganjal grličjo vprego zaljubljenih stihov na rame, na prsi in ročice ljubljene dekleta.

Pri teh nedolžnih pogledih in izletih je ostala moja ljubezen. Plemstvo, katero mi je v kljub mojim demokratiškim načelom predstavljalo Vandino lepoto v nekakem posebno vabljivem blesku, kazalo se mi je z druge strani kot neprodoren zid, postavljen med njo in menoj na veke. Nisem si upal povzdigniti k nji svojih oči. Vzdigala se je visoko nad mojimi obzorjem kot prekrasna nedosežna zvezda. V tem, ko sem se z njenima sestrama Olgo in Heleno, bavil dosti lahko, stal sem pred njo, kakor kak dečak s povešenimi očmi in zardelim licem. Trudil sem se, potlačiti svoje nespametno hrepenenje na dno duše, pa neporedkoma pojavila se je odtod v njeni navzočnosti z vzdihljajem ali gorečim pogledom. Dozdevalo se mi je včas, kadar sem jo nagloma goreče pogledal, da tudi ona na mene upira svoje oči s prav posebnim izrazom — vendar v prihodnjem trenutku sem imel sam sebe za nespametnega sanjača. Ta vedni razpor čustev me je spremljal celo v

LISTEK.

Dvoboj.

Češki spisal Svatopluk Čech.

Prestal sem v kratkem tri pravniške izpite. Moj duh se je skrčil v tej dobi malone v žepno izdanje starih in novih zakonikov, kateremu je najboljša odgovorjela moja shujšana in mršava zunanost. Ako še pripomnim, da sem ves ta čas moral hoditi v odvetniško pisarno, da sem se preživel, mi odpusti gotovo tudi najstrožji čitatelj, da sem se dalje časa pomudil na težavni cesti do doktorske časti. Sprejel sem namreč odgojiteljsko mesto pri plemeniti rodbini na deželi. Streseš malo s sebe prah folijantov, prevedniš svojo prenapolnjeno glavo v čistem zraku, pripraviš se polagoma na zadnji izpit — prostega časa zato bo dovolj — in potem — no, dalje takrat nisem mislil.

Življenje moje se je izpremenilo, kakor bi se ga dotaknil s čarobno palčko. Prebivam v okusno in prilično opravljeni sobici, v samotnem krilu najčudnejšega gradu, kakršnega si je kedaj postavila romantiška domišljija. Tu siva staro-

davnost, tam beli primečki najnovejše dobe s stolpi, balkoni in stebri vseh slogov in vrst. Novi grajski vhod zrcali svetlo svojo sliko v temnem ribniku, ki je obkrožen z mogočnim temnim drevjem. Park ali graščinski vrt okolu gradu je bolj samoraslega nego umetnega lica, kar se popolnoma ujema s podobo gradu in mojim okusom.

Baron X. je zelo prijazen človek, rad vesel in pri tem dosti vzvišen nad predsodki svojega stanu. Soproga, nedavno umrla, mu je zapustila v tolažbo tri krasne hčere in sinčka, katerega odgojo je zdaj izročil meni.

Najmlajša baronica, Vanda z imenom, očarala me je s prvim pogledom svojega velikega, sanjavega očesa, ki je zrlo iz njenega otroško-nežnega obličja tako, da sem od zdaj v prostih urah čedal svoje zakonike s slabimi risbami njene glavičice, kar je seveda odlagalo moj izpit bolj in bolj v megleno daljavo. Narisaviš pol kope takih glavic, ki so si bile podobne le po uhanih, zagledal sem se, zdaj občudovanja okamenel, zdaj topeč se v zaljubljenih čustvih, v park, kjer je Vanda s svojima sestrama kakor metulj letala med temnim zelenjem. Da, uganjal sem še nespametnejše reči. Dobro, da je imela

Neki drug pregovor pravi: „Od samih ide alov se nihče ne zredi.“ To bo bolj primerno za naše razmere. Ideali imajo določno obliko. Nihče ne more n. pr. oporekati, da ni ideal, ako stremimo za osamosvoje in ločitev od Gradca. Temu idealu je treba le praktične podlage. Saj je višek vsakega ideala: svoboda, neodvisnost in samostojnost.

Taki ideali samo ne smejo postati sanjavi. V politiki so sanjarije pogubne. Vselej si moramo postaviti vprašanje: Ali je tak cilj dosegljiv? Ali bo prinesel narodu koristi? In kakor hitro moremo to potrditi, naši ideali niso sanjarski, temuč temeljijo na stvarni podlagi.

Ali je tak cilj dosegljiv? Pri trezni in vzajemni politiki gotovo. Ko so se druge narodnosti potegovale za svobodo, neodvisnost in samostojnost, niso poznale stvarnih in umetnih zaprek. To hočemo doseči, to jim je geslo, za vse podrobno razmišljanje bo potem dovolj časa, ko si bomo v miru urejevali lastne svoje zadeve. Ali bo to prineslo narodu koristi? Tudi to vprašanje je dovolj trezno premišljeno. Vraščajte kateregakoli količnik zavednega in nezasedenega Slovenca, vsak bo z velikim veseljem pritrdil, da se rad osvobodil Gradca.

Glavni pogoj za samostojnost imamo, to je gospodarsko vprašanje. Oni, ki trezno preučujejo vsakoletni deželni proračun, so prišli do zaključka, da v tem ne le ne pokrivamo svoje potrebe, ampak da gre še mnogo našega denarja za le nemške namene. Le močni je v resnici svoboden, in močne se lahko čutimo dovolj. Centralna gospodarska organizacija bolj zadržuje, kakor pospešuje. Strokovnega šolstva sploh nimamo od dežele. Naša denarna organizacija lahko v primeri nemško celo osramoti, a kar je najbolj znamenje za nas, je dejstvo, da se lahko sklicujemo: to, kar smo, smo brez deželne pomoči, če ne celo naravnost proti volji vlade.

Zmožnosti o gospodarski sposobnosti nam nam tedaj ne more nihče odrekati. K gospodarstvu ojačenju je nadalje potrebna izomika. Tudi tukaj lahko rečemo, da v kolikor smo izomike dosegli, je bilo zopet na lastno pest. Deželna vlada je celo zadrževala od nekdanj pravo izomiko slovenskega naroda. Naše šolstvo, kakor se je razvijalo pod deželno patronanco je bila pravcata okla na splošni izomiki. Najvažnejše za vsak narod je, da je gospodar svojega, a to dosedaj štajarski Slovenci nismo. Niti svoje ljudsko šolstvo si ne smemo urediti po svojih potrebah, o srednjem šolstvu niti govora ni. S prispevki, ki jih dajemo deželi za srednje šole, bi si tozadevne potrebe popolnoma zajamčili, zraven pa si še marsikaj privoščili za strokovno šolstvo, katerega nam dežela noče priznati.

Ravno ista je z našimi pravnimi razmerami. Na tem polju je največ opravičenih pritožb. Dovolj imamo lastnega pravnega osobja, a vključ temu je naše pravosodje tako, kakor če bi bili kje v nemški provinciji. So sodišča, kjer ni člo veka, ki bi Slovenca razumel, dočim se morajo

naši pravniki potepati po Nemškem in k večjemu po Kranjskem.

Najlažje nam še očitajo naši napsrotniki, da nimamo industrije in trgovine, ki je pogoj za pravo gospodarsko moč. To moramo na svojo sramoto priznati, toda vprašamo, ali je boljše v tem oziru v nemški zvezi. Kaj imajo Slovenci od nemške industrije in trgovine? Mar nam nudi nemški del dežele kake prednosti za izvoz. Ali nemška deželna vlada pospešuje razvoj slovenske industrije.

Baš nasprotno je res. Naše naravne razmere so ugodne za industrijo, toda vire dohodkov dajejo le tujcem. Pustite nas svobodno se razvijati, pustite nam naše gore in reke v miru, in ko bomo samosvoji, jih bomo že začeli sami izrabljati. Isto je z našimi toplicami in zdravilnimi vrelci. Kje ima dežela najbogatejše vire, ako ne na slovenskih tleh? Za gornještajarske snežnike se nihče ne briga, pač pa tembolj za naše toplice na Slatini, Dobrni, Laškem in Rimskih toplicah. In le častno bi bilo za malo samostojno deželico, da bi imela v svojem osrčju toliko dragocenosti, ki jih pozna skoraj ves svet.

Ne moremo dovolj povdarjati potrebe, da bi se naše ljudstvo že enkrat naučilo ceniti svojo zemljo in njene proizvode. Dokler bo pa v ljudstvu napačno mnenje, da je večje važnosti pisar v občini, kakor plodovit industrijec, dokler nam ne bo več do uradniških činovnih razredov, kakor do lastnega proizvajanja, našli bodo na sprotniki vedno dovolj izgovorov, da nismo zreli za gospodarsko samostojnost.

Celjske in štajarske novice.

(Celjska slovenska gimnazija.) Na uvodni članek z enakim naslovom v „Slovenskem Gospodarju“ z dne 8. januarja 1903 dovoljujem si odgovoriti sledeče: „Svoje stališče napram celjskemu gimnazijskemu vprašanju sem v svojem govoru v zadnji budgetni debati natančno in jasno označil; ta moj govor je večina slovenskih časopisov dobesedno ponatisnila, zato smem upati, da je njegova vsebina najširšim krogom, posebno mojim volilcem znana; tudi na več volilnih shodih sem govoril o celjskem gimnazijskem vprašanju in žel priznanje svojih volilcev. — S tem, da je vlada postavila v proračun leta 1903 po 10 000 K za slovensko in nemško gimnazijsko poslopje se je začela za celjsko vprašanje nova doba. — Tako majhen znesek ima očitno namen, da mora preje še državni zbor rešiti vprašanje, ali se bode sploh zidalo ali ne. — Preden se to vprašanje definitivno ne reši, se ne začne niti zidati, niti se ne nakupi stavbeni prostor. — Že iz tega vzroka nisem mogel doslej še nobenega stališča zavzeti napram vprašanju glede stavbinskega prostora. — Tudi celjski deputaciji je odgovoril minister, da se ne more ozirati na vprašanje glede stavbinskega prostora, preden ne reši parlament vprašanja, ali se bode sploh zi

dalo ali ne. — Kadar pa pride vprašanje glede stavbinskega prostora na vrsto, tedaj bodem gotovo skrbel, da se reši vprašanje čim najugodnejše za prebivalstvo mojih volilnih okrajev; oziral se bodem pa pri reševanju tega vprašanja, kakor sem to tudi doslej vedno storil, na mnenje in soglasje z odločujočimi osebami svojega volilnega okraja in na korist svojih volilcev. Povdarjal sem tudi doslej pri vsaki priliki na merodajnem mestu, da bi imeli Slovenci škodo, in bi bilo za nje poniževalno če bi se gimnazija porinila iz mesta in da bi imeli škodo tudi mestni obrtniki in trgovci. — Obžalovanja vredno je samo, če se v tako resnem in važnem narodnem vprašanju, pri katerem smo zainteresirani vsi slovenski poslanci, in ki je moramo smatrati kot svojo častno zadevo, kaže neednost na zunaj. Zato bi pred takim postopanjem, ki bi našemu stališču utegnilo samo škodovati, go tovo ne v svojo korist, najodločnejše svaril.

Dunaj, dne 13. januarja 1903

Hugo vitez pl. Berka.

drž. posl. celjsko-brežjskega volilnega okraja.

(Koncert v „Narodnem domu“.) Kakor smo že poročali v zadnji številki, priredi jutri svetovnoznana češka umetnica na goslih, Marija Herites, ženski Kubelik, kakor jo imenujejo, v veliki dvorani našega „Narodnega doma“ koncert, katerega čisti dobiček je namenjen „Dijaškemu domu“. Slovensko občinstvo iz mesta in dežele naj dokaže z obilno udeležbo, da ne zaostaja za velikomestnim občinstvom, katero je povsod, kjer je mlada umetnica nastopila, sprejelo virtuozično s pravim entuzijazmom. Pokažimo ji tudi mi Celjani, da visoko čislamo lepo umetnost in posebno pa še svojo — slovensko! Pri koncertu sodeluje najbrž tudi gospica Dvořakova, hčerka slavnega češkega skladatelja. Izmed naših domačih moči nastopite gospici Minka Moosova in Anka Vrečerjeva s samospevi oziroma dvospevi. Spremljevanje na glasovirju je prevzel g. Lajovic. — Začetek koncertu je točno ob osmih. Vstopnina: I in II. vrsta 2 K; ostale vrste in sedeži na balkonu 1 K; stojišča 50 vin; dijaške vstopnice 30 vin. — Vstopnice v predprodaji in naznanila za udeležbo pri soareji po koncertu v trgovini g. Hribarja v Celju.

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju) priredi v nedeljo, dne 18. t. m. ob pol štirih popoldne v svojih prostorih predavanje o delavskem vprašanju. Vabljeni so vsi udje in tudi prijatelji društva, katerim je tako podana prilika, da pristopijo k društvu. Udnina je tako neznatna, da jo lahko plača tudi najubožnejši Slovenec. Posebno pa opozarjamo naše okoličane, da se udeležijo predavanja in da se oziroma tudi vpišejo. Ako pristopi dovoljno število okoličanov kmetov, se bo odbor društva potrudil, da se bo v društvu tudi razpravljalo o kmetijskih vprašanjih, da se bo članom podaval praktični pouk v vseh strokah kmetijstva. „Delavsko podporno društvo“ si je s svojim programom naložilo lepo nalogo, dolžnost občinstva pa je, da ga v izvrševanju te

kraljestvo sanj. Tu se mi je zdelo, da sediva z Vando sama na bregu izgubljenega otoka, pod oblakom bujnega cvetja ter naslonjena z licem ob lice brez skrbi gledava daljno jadro na morju; tu zopet se mi je zdelo, da sedi kot ponosna plemkinja minolih dob v prekrasni no-silnici, a njene oči gledajo izpod ognjenega dežja žlahtnih kamenov in biserov brezčutno na mene, ki se kot bešen siromak s stolpo gledalcev umikam s pota pred helebardami njenih oprod.

Zaljubljeni ljudje so slaba družčina. Gospod baron je pač skusil na meni resnico teh besed. Strasten kadilec, je hotel sprvega tudi mene z važnimi razlogi pripraviti k temu, da bi v njegovi družbi po obedu in večerji malo kadil; ko pa so se vsi njegovi poskusi do dobrega razbili ob mojem globoko ukoreninjenem sovraštvu do vsega, kar je dišalo po duhanu, sva sklenila premirje pod pogojem, da mi je sicer prizanašal s svojimi dišečimi smodkami, da pa sem zato moral igrati žalostno vlogo poslušalca njegovih z oblaki dima se vrstečih anekdot. Res žalostna vloga. Na njegove besede moram paziti vsaj toliko, da se lahko zdaj začudim, zdaj zopet nasmejem, med tem pa mi zveni v mojih ušesih kakor angelsko petje vsaka besedica, katero je

govorila Vanda pri mizi in njene oči me gledajo iz vsakega dimovega kolobarja.

Tako sem preživel nekoliko mesecev. Enolično življenje, porečete. Res da, ali meni nad vse različno, kajti vsako kretanje Vaudino, vsak mahljaj s pahljačo, vsak njen pogled in nasmeh, mi je bil preimeniten dogodek.

Pa odločilen prevrat je stal že pred vratmi. Vstopil je nenadoma v obednico v osebi velikega mladega moža, v popotni obleki. Bil je to sinovec barona X., z imenom Artur, ki se je bil vrnil z daljnega potovanja po svetu. Ravnikovo solnce je do rjavega opalilo njegovo obličje, a vendar mu ni moglo zakriti neznosti in soglasja res plemenitega obraza. Na tem obrazu je počival včas ledni mir, včas senca globoke otožnosti, a največkrat ga je oživil vesel humor z nalahko primešanim sarkazmom. In takrat so se bliščale njegove temne iskreče oči v posebnem, omamljivem blesku, iz katerega je odskočil neredko strasten blisk mogočnega duha, kakor oproščen demon. V svojem vedenju se ni oddaljeval v ničemer od gospodujočih društvenih šeg, a dolgoletno občevanje z najrazličnejšimi ljudmi je obrusilo z njega vse malenkostne priveske, ki nam delajo mnogokrat življenje na parketu

smešno neslano. Na njegovem ponosnem čelu je kraljevala samozavest, v vsaki njegovi kretnji se je kazala odločnost in samorasla neznost. Toda na prvem mestu med njegovimi prednostmi je bil dar govora: v njegovem pripovedovanju so se vrstile hitro slike iz vseh delov sveta, prizori narisani le z nekoliko značilnih črtic, ali tako živo, da si res pred seboj videl to bujno, srednje-ameriško pokrajino, s snežnimi vrhovi v ozadju, oni zaljubljeni španski par, plesoč fandango*, opice gugajoče se na divje prepletenih vejah.

Kaj čudo, da je postal Artur brzo svetlo središče rodbinskega kroga. Povedal sem zgoraj, da je bil stari baron strasten kadilec. S to slabo stranjo si je sinovec pridobil na mah njegovo srce. Pomnožil je namreč njegovo prebogato zbirko pušilnih priprav, od kratke mornarske pipice, do dolgega turškega čibuka z nekoliko pipami, izrezljanimi iz lesa, bogve katerega pragozda, in z izdatnimi kolobarji je povečeval dišeč oblak, s katerim se je baron tako rad obkroževal dannadan po obedu in večerji.

Tega uspeha mu nisem zavidal, rad sem mu tudi odpuščal, da je tako hitro napredoval

* španski narodni ples.

naloge podpira vsestransko. Čim večje bo število udov, čim večji bodo dohodki društva, čim bolj se bodo razvijale društvene intelektualne in materijalne moči, tem lažje bo društvu zadoščevati vsestranskim potrebam onih slojev slovenskega občinstva, iz katerih se je društvo porodilo. Zato še enkrat — zabajajte v čim večjem številu k predavanjem, pristopajte k društvu, in uspeh se bo kmalu pokazal.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) zastopal bode v društvenem letu 1903 sledeči odbor: Predsednik g. Armin Gradišnik, Celje. Namestnik g. Franjo Krajnc, Celje. Tajnik g. Ivan Kva., Št. Martin v Rožni dolini. Blagajnik g. Lovro Šab, Teharje. Pevovodja g. Josip Čulek, Št. Jur ob j. ž. Arhivar g. Franjo Voglar, Celje. Odbornika g. Levstik, Celje in gđ. Kovačičeva Petrovča.

(Hitrost pošt.) Dne 1. t. m. poslal je nekdo iz Celja pismo na Rečico. (Ime na razpolago). Ker je bilo pismo slovenski adresirano, si nikakor niso mogli modri gospodje na pošti raztolmačiti, kam je to pismo namenjeno in poslali so ga v Št. Peter v Sav. dolini. Tam so se-le razumeli vso „kunšt“ in poslali so ga v Rečico, kamor je prišlo 6. t. m. Torej rabi pismo s slovenskim naslovom iz Celja do Rečice na Paki, kjer je vsakdanja trikratna poštna zveza, šest dni. Kmalu na to je pa poslala ravno ista oseba drugo pismo s slovenskim naslovom. To pismo pa so poslali v Polzelo. Ko si je tam odpočilo, napisali so pod slovenskim naslovom še nemškega in na to je pa kmalu našlo pravi kraj. Ali bi ne bilo bolj pametno, ko bi se v kraju, kakor je Celje, v sredini slovenskega Štajarja, nastavljali na pošti uradniki, ki so slovenščine popolnoma vešč, ne pa taki, ki identizirajo Rečico z Št. Petrom ali Polzelo. Ali je trpi pri tem največ občinstvo in poštni uradi sami? Dobro bi bilo če bi se naši poslanci poprijeli tudi enkrat naših „točnih“ poštinih uradov.

(Nemške slovnice) bi nas spodnještajarske Slovence učili radi oni, ki izlivajo svojo gnojnico v predale celjske „vahte“. V našem nemško pisanem obrambnem listu „Südsteirische Presse“ je zasledila namreč neka brihtna glavica, da se je nekje tiskala besedica „dem“ namesto „den“. To je za vsakega pametnega človeka seveda le tiskovna pomota, kakršnih ima na svoje nemštvo patentirana „vahtarca“ vse polno. Tista brihtna glavica torej na podlagi te tiskovne pomote priporoča Slovincem učenje nemške slovnice. No, če mi ne znamo nemške slovnice, ni nič čudnega, saj nismo Nemci, ali če nemške slovnice ne znajo pragermanski gospodje na celjskem magistratu, to je vse graje vredno. Če hoče kdo prav budih slovniških kozlov videti, naj si ogleda večkrat občinsko desko na celjskem magistratu. — Tem nemškim gospodom, ki sestavljajo in pišejo občinske razglase, pa priporočamo mi učenje nemške slovnice. — Sicer pa nekemu gospodu v uredništvu „vahte“ povemo, da je manj sramotno ne poznati slovničnih pravil, kakor priti v nasprotje — s § 468 kazenskega zakona.

(Za obrtnike.) Trgovinsko ministrstvo je izdalo poročilo o pospeševanju malega obrta v l. 1901. Na razpolago je imelo okoli 600.000 K, posamezne dežele ter trgovske in obrtniške zbor-

nice so prispevale nad 400.000 K. Na Dunaju se je vršilo 98 mojstrskih kurzov, katerih se je udeleževalo 1362 obrtnikov, ki so dobili okroglo 200.000 K podpore. Izven Dunaja je bilo v 124 strokovnih kurzih brezplačno poučevanih 3329 obrtnikov, več drugih kurzov je vlada z denarjem podpirala. Raznim obrtniškim združenjem je trgovinsko ministrstvo dalo motorjev, strojev in orodja z 780.000 K. posojil 150.000 K, podpirala je 158 obrtniških razstav. Po posredovanju trgovskega ministarstva so mali obrtniki za armado oddali raznega blaga za 850.000 K. — Koliko podpor so dobili slovenski obrtniki, nam ni znano.

(Duhovne vesti.) Začasnim župnim upraviteljem v Pernicah je odrejen č. g. Anton Ranšl, kaplan v Št. Lovrencu v Slov. goricah. Župni upravitelj na Ptujski gori č. g. Matija Meznarič je zasedel zopet svoje prvotno mesto kot kaplan v Št. Lovrencu v Slov. goricah. — V Gradcu je umrl v bolnišnici usmiljenih bratov č. g. Jurij Žmavc, župnik v Remšniku.

(Sodna vest.) Sodni pristav gosp. Roman Trstenjak je dodeljen okr. sodišču v Ptuj.

(Zaročil se je) dr. Ivan Pavelec, polkovni zdravnik v Mariboru z gospico Anico Lenart.

(Gledališko predstavo in zabavni večer) priredi „Bralno društvo“ v Letušu dne 18. prosinca t. l. ob pol 6 uri zvečer v prostorih gostilne gosp. N. Zanierja s sledečim sporedom. 1. Predstava iger „Pravdarja“ in „In mir ljudem na zemlji“. 2. Prosta zabava s plesom. Svirala bode godba na lok. — Vstopnina k predstavi: sedež 40 vin., stojišče 20 vin. Ker je čisti dohodek namenjen društvenim namenom, se preplačila hvaležno prejema. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Rečica.) C. kr. namestništvo v Gradcu priznalo je načelniku požarne brambe v Rečici, g. Z. Deleju, ker je z lastno smrtno nevarnostjo rešil pri požaru dne 16. maja 1902 Antona Klaučiča gotove smrti v plamenu, rešilno na grado po 80 K.

(Častnim občanom) bil je izvoljen vlč. g. Franc Puntner, župnik v Novi Stifci, radi olepšanja treh cerkev in povzdiga božjega pota.

(Čitalnica v Konjicah) priredi v soboto, 17. t. m. zabavni večer v svojih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer. Spored: Petje, godba, predavanje stud. phil. Jos. Hacin, prosta zabava in ples.

(„Bralno društvo v Studenicah“) je v nedeljo, dne 11. t. m. zborovalo in volilo naslednji odbor: Koki Jože, predsednik; Koropec Franc, podpredsednik; Pintar Jože, blagajnik; Stomšek Franc, tajnik; Potisk Stefan, tajnik; Jos. ml., Kodrič Jože, Jug Alojzij in Rupan Ivan, odborniki.

(Učiteljsko mesto v drugem plačilnem redu) je dopolniti na deški šoli v Slov. Bistrici. S službo je združen tudi pouk na obrtni šoli v Slov. Bistrici. V glasbi izvežbani učitelji se na to mesto posebno opozarjajo.

(„Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuja“) ima v nedeljo, dne 18. in 25. januarja t. l. popoldne po večernicah v šoli gledališko predstavo s šaloigrami „Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček“ in „Zamujeni vlak“. K obilni udeležbi vabi najvljudneje odbor.

(Mrtvo moško truplo) našli so pri Sv. Barbari v Halozah pri posestniku Filipu Mendaš na svilih. Na levi strani so ga še mihi in podgane močno objedle. Izkazalo se je, da je truplo Vindiša iz Varnice, ki je pred več časom izginil brez sledu.

(„Bralno društvo pri Sv. Jerneju“) ima v nedeljo, dne 18. prosinca t. l. po večernicah v stari šoli svoj občni zbor.

(Bralno društvo „Lipa“ pri Sv. Boltenku blizu Središča) je pri svojem občnem zboru dne 11. t. m. izvolilo za leto 1903 sledeči odbor: Franc Zabavnik st., predsednik; Fran Soštarič, podpredsednik; Božidar Hlebčič, tajnik; Davorin Šenveter, blagajničar; Ferdo Šorger, učitelj kot pevovodja in knjižničar; Anton Berko, Jože Zadravec, Ivan Tomšič, član. Učitelj je vpisalo takoj prvi učitelj. Društvo je naročeno za sedaj na „Slov. Gospodarja“, „Kmetovalca“, „Rodoljuba“, „Nekaj časnika“, med temi tudi nekaj hrvatskih, pa v kratkem naročimo. Vsem tistim udom, kateri so dali v podporo več kakor znaša udnina, se prisrčno zahvaljuje odbor.

(Velikanski požar) bil je minuli teden v Hočah. Uničil je petim posestnikom vsa poslopja in pridelke.

(Čitalnica v Mariboru) priredi dne 27. t. m. igro „Divji lovec“ in ne 18. t. m., kakor je bilo naznanjeno.

(Zaprta gimnazija.) Ponk na državni gimnaziji v Mariboru je ustavljen, ker so ravnateljevi otroci, ki stanujejo v gimnazijskem poslopju dobili ošpice.

(Zakaj plačujemo deželne uradnike?) Odgovor na to vprašanje je prav lahek, kajti ravno v zadnjem času nam je to razjasnil ravnatelj mariborske preskuševalnice, Schmid. Na ustanovni veselici razvanjske sūdmarske podružnice je povzdignil svoj glas in udrihal po Slovincih, da se je kar kadilo, in hujačal nemške kmete proti njihovim slovenskim sosedom. Naše skromno mnenje bi pač bilo, da spodnještajarski Slovenci ne plačujemo deželnih davkov zato s svojimi trdo zasluženimi vinarji, da nas potem ljudje a la Schmid zasmehujejo in naše sosede hujačajo na nas, pač pa zato, da imamo, ako ne drugega, vsaj mir v deželi. Seveda, ako so deželni odbor in drugi odločilni faktorji drugačnega mnenja, ne moremo čisto nič za to. Tako mislimo mi, ako seveda še smemo sploh misliti.

(Velik sneg v Gradcu.) V Gradcu so imeli te dni velik snežni metež. Ljudje niso mogli videti nad 10 korakov daleč. S streh so padale snežne lavine. Nekatere ulice je morala policija radi tega zapreti. Žice telefona in brzojava so pretrgane na mnogih krajih. Pretrgana je bila tudi telefonska zveza med Dunajem in Trstom, zato listi niso mogli dobiti telefonskih in brzojavnih poročil. Tudi tramvajski promet je bil ustavljen.

Zapisnik

redne skupščine okrajnega zastopa celjskega dne 30. grudnia 1902.

Vsled povabila z dne 5. grudnia 1902 št. 680 sklical je g. načelnik skupščino okr. zastopa na 22. dan grudnia 1902 ob dveh popoldne v sejno dvorano posojilnice v Celju s priobčenim dnevnim redom.

Ker pa ta skupščina vsled odsotnosti nekaterih gg. okr. zastopnikov ni bila sklepčna, sklicala se je v smislu § 72. postave z dne 14. junija 1866 dež. zak. l. št. 19 druga skupščina na dan 30. grudnia 1902 popoldne ob dveh v sejno dvorano posojilnice v Celju s prejšnjim dnevnim redom.

Načelnik, g. dr. Jos. Sernec, kot predsednik konstatuje sklepčnost okr. zastopa, ker je navzočih 21 gg. okr. zastopnikov ter otvori sejo ob pol treh popoldne.

Kot vladni zastopnik pride c. kr. nadkomisar gosp. plem. Lehman, katerega g. predsednik zbora predstavi.

Zapisnikarjem te seje izvoli se gospod Fr. E. Fridrich.

Gosp. predsednik poroča, da se je koncem leta 1901 v okraju predpisani davek od 395.083 K

v milosti Olgini in Helenini s svojimi srednje ameriškimi pokrajinami, plešočimi Španjolkami in opicami, a po nobeni ceni mu nisem mogel odpustiti, da je upiral pri tem pripovedovanju svoje oči največ na Vando in da je ta visela z napeto pozornostjo s svojimi sanjavimi očmi na njegovih zgovornih ustnicah. Postal je oči-vidno moj tekmeč in zdelo se mi je, da srečnejši tekmeč. Med njim in Vando se je začelo razvijati jako zaupljivo razmerje. Vedno sta imela nekaj med seboj, kar je terjalo bodisi dolg, pomenljiv pogled, bodisi nekoliko v uho šepetanih besedi, bodisi tajna znamenja s pah-ljačo in pečatnim prstanom.

Trpel sem neizrekljive muke. Hotel sem najti miru v učenju, pa ljubosumnost mi je izpreminjala vrstice v tolpe zasmehujočih škratov; hotel sem zapustiti mesto svojega trpljenja, pa goreča ljubezen me je bila prikovala na grad z nerazlomnim železjem.

O Jakob, biser vseh služabnikov, ti edini si me krepil s svojim vzvišenim vzgledom. Tudi ti si se — na stara leta — nesrečno zaljubil: nevreden predmet tvoje ljubezni je bila čvrsta kuharica, z zavijanimi rokavi in izzivajočim predpasnikom, katere ustnici sta bili malinom tako podobni, da ju je mladi kuhar pri pokušanju pogostoma zamenjaval z njimi. S kolikim junaštvom si prenašal muke izdanega srca! Kakor podoba tihega zatajevanja si mi še danes pred očmi v svoji pepelnati obleki, s srebrnimi gumbi in rdečimi podšivki, s svojim dolgim pepelnatim obličjem, na katerega odrvenelih potezah je kraljeval vkljub tvoji žalosti dostojen mir, dostojanstvu tvojemu primeren. Tudi v sovraštvu proti Arturju si mi bil enak. Imenoval te je namreč nekoč „pepelnično sredo“ — in take prevelike zaupnosti mu ti nikoli ne odpustiš!

(Konec prihodnjih.)

02 vin. znižal na 309.413 K 89 vin. vsled tega je okrajni zastop kot 23% doklade orejel pri c. kr. davkarji namesto 90.869 K 23 vin. dozdaj le 61.348 K 27 vin. in koncem grudna je še pričakovati okoli 9000 K

Torej dobi letos okrajna blagajna več kot 20.000 K manj doklad. kakor je bilo proračunjeno in se je moral ta primanjkljaj pokriti s posojili.

Da pa pride okrajna blagajna zopet v ravnotežje, treba bo za leto 1903 26% okrajnih doklad.

Potem se preide na dnevni red.

Zapisnik zadnje skupščine z dne 27. julija 1902 št. 394 se odobri.

O proračunu za leto 1903 poroča gospod dr. Dečko in predlaga istega točko za točko.

Ta proračun se sprejme z dohodki po 34.558 K 62 vin. in izdatki po 112.811 K 97 vin., torej s primanjkljajem po 78.253 K 35 vin., kateri primanjkljaj se naj pokrije s 26% priklado na direktne davke.

Ta priklada znaša pri predpisanih davkih po 309.413 K 89 vin. 80.447 K 62 vin., tako, da bi še ostajalo 2194 K 26 vin.

Po daljši razpravi glede povišanja doklad, katere se udeležijo gg. notar Baš, dr. Hrašovec, Roblek in dr. Gregorec, sprejme se predlog g. poročevalca, da se pobira leta 1903 le 26% okrajne priklade na direktne davke.

Pregledovalcem računov za leto 1902 izvolijo se gg. Dragotin Hribar, Fr. E. Fridrich in dr. Schurbi.

O prošnjah občin tega okraja za pobiranje več kot 27% doklad na direktni in več kot 15% na indirektni davek poroča g. dr. Dečko in se dovoli po njegovem predlogu pobiranje teh doklad sledečim občinam: Okolica Celje 38%, Kalobje 60 ozir. 20%, Šmartno 27%, Gotovlje 60 ozir. 20%, Petrovče 20%, Nova cerkev 60%, Dobrna 32%, Št. Peter 30%, Dramlje 60 ozir. 20%, Žalec 60%, Velika Pirešica 60 ozir. 20%, Griže 60 ozir. 20%, Frankolovo 30%, Škofjavas 50%, Višnjavas 45%, Vojnik 60%, Št. Lorenc 42 ozir. 20%, Št. Jurij 35 ozir. 20%, Št. Pavel, 42 ozir. 18%.

Županijskim predstojnikom in njih namestnikom se izvolijo v smislu § 4 zakona z dne 27. aprila 1896 dež. zak. I. št. 41, zadevajočega povzdigo govedoreje sledeči gg:

I. Za občine Št. Pavl, Griže, Št. Peter Franc Cilenšek, namestnikom in Val. Naprudnik, njegovim namestnikom.

II. Petrovče, Žalec, Gotovlje: J. Hodnik in Anton Koren.

III. Vel. Pirešice: Ivan Jeschounig in Martin Lednik.

IV. Št. Martin, Dobrna: Anton Dimec in Martin Apoteker.

V. Nova cerkev, Vojnik, Frankolovo, Višnja vas: Moric Stallner in Janez Pintar.

VI. Škofjavas, Dramlje: Miha Bikovšek in Miklavž Zdolšek.

VII. Št. Jurij: pl. Berks in Franc Pisanec.

VIII. Kalobje, Št. Lorenc, Svetina: Jože Ocvirk in Martin Rozman.

IX. Teharje, Okolica Celje: Jakob Janič in Ignac Cajhen.

O prošnji občine Okolice Celje za sprejem obč. ceste v Gaberjih in na Lavi med okrajne ceste II. vrste poroča g. dr. Dečko in predlaga, da se tej prošnji ugodi. Sprejmeta se v okrajno oskrbo, kot cesti II. razreda občinski cesti parcela št. 1038 k. o. Spodnja Hudinja od državne ceste do ceste na okoliško pokopališče, ter občinska cesta, od državne ceste do šmartinske ceste parcele 1080, 1079, 1076 in 1078 k. o. Medlog.

Istotako poroča g. dr. Dečko o prošnji županstva Okolice Celje za odobrenje uradnega potrdila glede delitve soseske Ložnica ter predlaga, da se v smislu § 66 postave z dne 14. junija 1866 dež. zak. I. št. 19, storjeni sklep okr. odbora v tej zadevi odobri, kar obvelja.

Med posameznimi predlogi predloži g. dr. Dečko prošnjo županstva Okolica Celje za prispevek za napravo nove brvi pri Grenadirju ter predlaga znesek 600 kron. Gosp. notar Baš predlaga, da se podeli v ta namen 2000 kron. Po daljši razpravi, katere se udeležita še gg. dr.

Hrašovec in kanonik dr. Gregorec, sprejme se predlog g. dr. Gregorec-a, da se dovoli za to brv znesek 1000 kron.

O prošnji zasebne dekliske šole za celjsko okolico poroča g. dr. Dečko in predlaga, da se dovoli znesek po 500 kron, pa le za vzdrževanje zasebne meščanske šole, za ljudsko šolo pa ne, ker je dolžnost dež. šol. sveta ozir. dež. odbora vzdrževati ljudske šole.

Gosp. dr. Vrečk. kritizira postopanje dež. odbora in dež. šol. sveta v tej zadevi in predlaga, da izreče skupščina okrajnega zastopa svoje obžalovanje, da niti vlada, niti dež. odbor ne sterita potrebnih odločilnih korakov, da bi se gradilo na novo kupljenem prostoru novo šolsko poslopje za celjsko okolico, akoravno je ta prostor bil nakupljen že pred tremi leti za 28.000 K, kateri znesek leži sedaj mrtev in akoravno je dež. šol. svet že pred osmimi leti priganjal ob čino Okol. Celje, da zida novo šolo, ker dose-danja ne zadostuje v nobenem oziru ter predlaga, da se obrne okrajni odbor z ozirom na § 64 postave z dne 14. junija 1866 drž. zak. I. št. 19 na dež. šol. svet in na dež. odbor s predlogom, da to zadevo takoj reši.

Po daljši razpravi, katere se udeležijo še gg. dr. Dečko, notar Baš, kanonik dr. Gregorec, sprejme se resolucija g. dr. Vrečkota ter potem že predlog g. dr. Dečkota, da se dovoli za zasebno deklisko meščansko šolo znesek po 500 K iz okr. blagajne.

Med različnimi subvencijami dovoli se:

1. Pečarni brambi v Celju	100 K.
2. " " v Št. Juriju	100 "
3. " " v Latkovivasi	100 "
4. " " v Vojniku	50 "
5. " " v Žalcu	100 "
6. Zvezi prost. pož. bramb. v Žalcu	60 "
7. C. kr. višji gimnaziji	60 "
8. C. kr. nižji gimnaziji	250 "
9. Za konferenčni zapisnik	50 "
10. Za toplo hrano okol. otrokom	200 "
11. „Dijaškemu domu“	1500 "
12. Sp. Štaj. jubil. zakladu	500 "
13. Dijaški kuhinji	300 "
14. „Lastnemu domu v Celju“	100 "
15. Narodni godbi v Celju	700 "

Gosp. Jakob Janič predlaga, naj bi okrajni odbor kupil v bodoče nekaj manj bikov murodolskega plemena, za to pa bi se naj nakupilo nekaj telic istega plemena, da se doseže čisto krvno murodolsko pleme, ter naj bi se sploh nakupovali biki tukaj od domačih govedorejcev, kjer jih je mnogo jako lepih.

Gosp. dr. Dečko se strinja z drugim predlogom g. Janič-a glede nakupila domačih bikov, nikakor se pa ne more strinjati tudi z njegovim prvim predlogom glede nakupovanja telic; telice bi se zamogle dati samo posameznim posestnikom za polovico cene n bi le ti imeli dobiček od tega. Kupiti je treba več bikov, od katerih ima cela vrsta govedorejcev hasek.

Na novo izvoljeni županijski predstojniki so prošni, da naznanijo okr. odboru one govedorejce, kateri imajo lepe, mlade, domače bike, da zamore okr. odbor dotičnim rejnikom podeliti priznane subvencije.

Pri glasovanju ostane predlog g. Janič-a glede nakupovanja telic v manjšini.

Ker ni daljših predlogov, zaključijo se zborovanje ob štirih popoldne.

Druge slovenske novice.

(Koncert „Glasbene Matice“.) Še enkrat opozarjamo slovensko občinstvo na koncert „Glasbene Matice“ v Ljubljani, ki se vrši v nedeljo 18. t. m. zvečer. Najprimernejši vlak za udeležence iz Celja je popoldanski brzovlak, za povratek pa brzovlak ali pa osebni vlak, ki odhaja okrog polnoči iz Ljubljane. Želeti bi bilo, da se udeležijo koncerta čim več slovenskega obmejnega občinstva, kajti ako nas ne družijo politika, naj nas vsaj družijo lepe umetnosti!

(Primanjkljaj družbe sv. Cirila in Metoda) znaša preteklo leto 1069 kron 69 vin. Slovenci hitite na pomoč družbi sv. Cirila in Metoda, da se primanjkljaj ne pomnoži temuč pokrije.

(Našim posojilnicam in hranilnicam.) „Ljubljanska kreditna banka“ razpošilja ravno

kar na naše posojilnice in hranilnice sledeči poziv: Dovoljujemo si poročati vam, da je c. kr. deželna vlada za Kranjsko odlokom št. dne 19. marca l. l. dovolila spremembe naših pravil, v katerih se nahaja tudi novi stavek o ustanovljanju kreditnih društev, in da torej ni nobenega zadržka več, zakaj ne bi smelo kreditno društvo slovenskih posojilnic pri „Ljubljanski kreditni banki“ začeti s svojim delovanjem. Vsled tega dovoljujemo si opozoriti Vas na ustanovitvi občni zbor diskontnega društva slovenskih posojilnic, kateri se je vršil dne 15. decembra 1900 in na katerem je bil g. Ivan Knez, veletržec in član upravnega sveta „Ljubljanske kreditne banke“ v Ljubljani voljen predsednikom gospodje: Ivan Hribar, župan ljubljanski in predsednik „Ljubljanske kreditne banke“ v Ljubljani, dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju, dr. Henrik Tuma, odvetnik v Gorici, Franjo Jošt, revizor „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celju, Franc Kollmann, veletržec in član sveta „Ljubljanske kreditne banke“ v Ljubljani, Ladislav Pečanka, ravnatelj „Ljubljanske kreditne banke“ v Ljubljani, odborovimi člani ter Vas vlijudno vabimo, da javite svoj pristop h kreditnemu društvu in da blagovolite v to svrhu priloženi list izpolniti in nam doposlati. Ne le, da so se živo zanimali za ustanovitev omenjenega društva vsi zastopniki slovenskih posojilnic opozarjamo Vas še posebej na to, da so se slična kreditna društva povsod obnesla, tako n. pr. kreditno društvo čeških posojilnic pri „Živnostenski banki“ v Pragi ter da so splošno olajšala in razširila kreditni promet. Pri naših posojilnicah ne zavzema še menca jej pripadajočega mesta; treba tedaj, da si posojilnice stavijo za nalogo zlasti delovanje v tej smeri, da zadobi naloženi kapital potrebno mobilnost. V nadi, da čim preje in kolikor možno natančno izpolnite priloženi zglaševalni list in nam ga dopošljete, beležimo z odličnim spoštovanjem „Ljubljanska kreditna banka“. — Po zdravljamo prav iskreno to s strani „Ljubljanske kreditne banke“ zapričeto akcijo, ki ima važen gospodarski pomen. Kakor kažejo koroške posojilnice, ki so se hotele priklopiti ondotal zvezi nemških posojilnic, nastala je že zdavna prav živa potreba, da se kreditne razmere naših denarnih zavodov uravnajo. Izražamo upanje, da naše posojilnice ne zamude te prilike, ker lahko primerno razširijo svoj delokrog.

(Osebnosti.) Poštni kontrolor Fran Poka plem. Pokafalva v Ljubljani je stopil v pokoj. Poštni oficijal Matevž Pogačnik v Ljubljani je imenovan poštним kontrolorjem v Trstu.

(Osebnosti.) Bivši koncertni vodja „Glasbene Matice“ v Ljubljani, g. dr. Josip Čerin, je imenovan kapelnikom c. kr. dvorne in mestne župne cerkve sv. Mihaela na Dunaju.

(Slovenci v Ameriko.) Dne 14. t. m. se je odpeljalo iz ljubljanskega južnega kolodvora 161 oseb v Ameriko.

(Samomor vojaka.) Dne 12. t. m. ustrelil se je v ljubljanski brambovski vojašnici četo-vodja Rudolf Marbel. Vzrok je bil strah pred kaznijo.

(Samomor v policijski stražnici.) Dne 10. t. m. ustrelil se je v Ljubljani v policijski stražnici magaciner v vevški papirnici Karol Eberle. Vzrok samomora je bil, ker ga je prišla policija na ovadbo njegove lastne žene, s katero je bil v prepiru.

(Vsled žganja umrla.) V Spodnji Šiški pri Ljubljani je 19letna natakarka Franciška Trtnik toliko žganja spila, da je v krčmi nezavestna obležala. Prepeljali so jo v bolnico, kjer je kmalu nato umrla. Lep vzgled žganjepivcem!

(Družba tatic.) V Kranju so zasačili družbo tatic, ki so kradle po semnjih. Prijelo se jih je vse, tudi živali. Družba je že pod ključem, kjer čaka pravice. Pri njih so našli različno blago in precejšnje vsote denarja.

(Slovenski odvetniki v Trstu) so dosegli s svojim odločnim nastopanjem lep uspeh. Tržaško deželno nadsodišče je dosedaj izdajalo svoje razsodbe v nemškem ali italijanskem izvirniku s priloženim slovenskim prevodom. Sedaj je pa začelo nadsodišče izdajati o slovenskih tožbah izvirne razsodbe v slovenskem jeziku. Led se je začel tajati, in ako bodo naši ljudje vedno tako odločno nastopali, kakor so dosedaj, bo kmalu

popolnoma razbit. Isti recept priporočamo tudi našim štajarskim polit. zdravnikom v uporabo.

(Samomor vojaka.) Te dni se je ustrelil narednik pri godbi goriškega pešpolka Karol Stepanek z revolverjem. Vzrok temu nesrečnemu koraku je bil baje prepir, ki ga je imel s tovariši.

(Na Jesenicah) na Gorenjskem je pri ob činskih volitvah, ki so se vršile dne 7. in 8. t. m. zmagala v drugem in tretjem razredu slovenska, v prvem pa nemška stranka. Slovenci so dobili v prvem razredu en sam mandat. V celem je v odboru 17 Slovencev in šest Nemcev. Radovedni smo, koliko mandatov bodo izgubili Slovenci ob prihodnjih volitvah. „Slov. Narod“ in „Slovenec“ sta se že in se gotovo tudi še bota hudo poprijela za lase in drug drugemu skušala zvaliti krivdo na rame. Ako bi ne bila stvar tako resna, bi nas „obmejne“, imenitno zabaval ta ravs in kavs, ali žalibog moramo konstatirati, da je zopet enkrat obveljal oni stari pregovor, ki kranjskim gospodom nikakor ne gre v glavo in ki se glasi: „Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima!“ In da je to res, nam je najboljši dokaz veselje nemških listov nad izidom jeseniških volitev.

(Slovenski jezik v Trstu nepoznan.) To se bo sicer marsikomu zdelo malo čudno, ali, ako zagotovimo, da je to uradno potrjena resnica potem se nam bo pač verjelo. Kakor smo že večkrat poročali, bijejo Slovenci v Trstu hud boj za pridobitev domovinske pravice, katero jim tržaški magistrat odreka iz najrazličnejših brez-pomembnih vzrokov. Končno je pa vendarle mogočna italijanska gospoda naravnost povedala, kaj je povod, da priromajo prošnje slovenskih Tržčanov po dolgih mesecih, da, celo letih, ne-rešene nazaj. Pred kratkim je vrnil magistratni sluga zopet tako prošnjo nekemu prosilcu z besedami: „Vi prosite magistrat za neko — dobroto, (čujte!), a obenem pljuvate v obraz onemu, katerega prosite! Kako hočete, da Vas magistrat sprejme med tržaške občanarje, če vlagate prošnjo v jeziku, ki je v Trstu — nepoznan!“ Sluga je gotovo le govoril, ker so mu gospodje tako naročili, in zato vprašamo slavno c. kr. vlado, koliko časa misli še mežati in s potuho podpirati tako direktno pljuvanje pravici in zakonom v obraz? Taka vlada pač ne zasluži drugega, kakor da se ji najenergičneje — pokažejo vrata in

(Slovensko ljudsko knjižnico) nameravajo ustanoviti v Gorici. To bi bilo želeti tudi pri nas v Celju.

(Mestni zastop goriški) je, kakor smo svoj čas poročali, sklenil, da se postavi znanemu iredentistu Favettiju spominska plošča v mestni dvorani. Poročali smo tudi, da je vlada uničila ta sklep goriških mestnih očetov. Razlog je navedla, da je gojil Favetti naši državi sovražna čustva in ideje naperjene proti edinstvu naše države. Mestni zastop je rekuriral proti temu vladnemu odloku in sicer enoglasno, torej tudi z glasom rodod Slovence, prošta Faiduttija. Pri stavljamo, da smo povzeli to notico po glasilu katoliško-narodne stranke „Gorica“.

Dopisi.

Konjice. Tako lepega in tako dobro obiskanega večera, kakor je bil Silvestrov večer, že dolgo ni bilo v naši čitalnici. Zbrali so se ta večer skoraj vsi konjiški Slovenci (izostalo je, kakor po navadi, žalibog precejšnje število dam, katere redno izostajajo od prireditev čitalnice) in lepo število okoliških narodnjakov posebno iz Žreč in Žič. Pri tej priliki smo opazili, da so prostori premajhni in, ako se razvije živahno društveno življenje, ko bo gostilna otvorena in ako se bodo deleževali tudi okoliški narodnjaki narodnih prireditev, bo vedno vse natlačeno polno in niti oder se ne bo mogel postaviti, kar smo videli na Silvestrov večer; naša dična posojilnica bo morala kmalu misliti na to, da se, kakor se je že obljubilo, sezida primerna dvorana z odrom, kakor je v vseh „Narodnih domih“. Silvestrov večer nam je nudil veliko umetniškega užitka. Znana vedno lepa božična pesem „Tiha noč, sveta noč“ (čveterospjev na glasovirju: gospice Pospšil s spremljanjem gosli, gosp. Prorazil) je otvorila večer.

Nato je sledila deklamacija „Na Silvestrov večer“, pri kateri se je gospica Barčka Pospšil pokazala spretno deklamovalko in je žela za umetniško dovršeno deklamacijo burno pohvalo. Potem se je vrstila točka za točko. Pevci so zapeli več mičnih pesmi, tamburaški kvartet pa je igral prav mojstersko več zelo težkih komadov, za kar se imamo zahvaliti neumornemu kapelniku istega, kateri je v kratkem času dosegel s svojim kvartetom tako lepe uspehe, in upamo, da bo še v nadalje posvetil svoje moči kvartetu.

Sledilo je več točk na glasovirju (čvetero-ročno s spremljanjem gosli), nastopil je cel tamburaški zbor iz Hrvatskega v narodnih nošah in igral več daljših komadov z le Hrvatom nekako prirojeno umetniško dovršenostjo; nastopila je tudi naša priznana umetnica na glasovirju, gospica Ermenc, katere je precizno igrala dolgo in težko skladbo in žela burno pohvalo. — Čas je zelo hitro minil in še predno smo se zavedli, da smo prebili že par ur v veseli družbi, je nastopil tajnik čitalnice, da izpregovori slovo letu in nekako naredi bilanco našega narodnega delovanja v prvih dveh letih 20. stoletja. Govornik je orisal vse važne dogodke na političnem, kulturnem in gospodarskem polju vsega slovenskega naroda sploh in štajarskih Slovencev posebej ter nazadnje vse važnejše dogodke konjiških Slovencev. Omenil je, da so konjiški Slovenci izvojevali velik boj, namreč boj za gostilniško koncesijo v „Narodnem domu“; nadalje je povdarjal, da bi morala prenehati med konjiškimi Slovenci vedna osebna nasprotstva, ki ovirajo vse narodno delovanje v Konjicah. To naj izgine, in potem bodo vsi konjiški Slovenci v bratski slogi nastopali in delali v povzdigo in napredek konjiškega slovenstva.

Narodno-gospodarske novice.

Slovensko posojilništvo.

Izvirni dopis iz Štajarskega od starega posojilničarja. Dejstvo, da je Celje, oziroma tamošnja „Zveza slovenskih posojilnic“, (ustanovljena leta 1883) z belka slovenskega posojilništva, je neovrgljivo.

„Zveza“ deluje že dvajset let v prid splošnemu razvitku slovenskega posojilništva in je ves čas skrbela za ustanavljanje novih posojilnic raznih vrst v vseh slovenskih pokrajinah.

V najnovejšem času pa očitajo neki listi „Zvezi“, oziroma njenemu predsedniku gospodu M. Vošnjaku, da ne skrbi dovolj za razvoj in snovanje kmetskih, ali kakor se sedaj povsem neprimerno zovejo „Rajfajznovih“ posojilnic, ter pozivljajo kmetske posojilnice, naj izstopijo iz celjske „Zveze“ in pristopijo „Gospodarski zvezi“ v Ljubljani.

Mimogrede omenim, da pri nas, kakor je na primer „Slovenska Zadruga“ v svoji poslednji številki izborna dokazala, ne eksistirajo prave „rajfajznovke“; tudi v državnem zakonu, od 1. junija 1889, kateri določuje nekatere davčne obsejave posojilnic te vrste, se je vsled sklepa državnega zbora dne 24. aprila 1889 nalašč iz pustil izraz „Rajfajzen“ in v označevanje takih posojilnic je v tem zakonu le navedeno:

- 1) da mora biti poroštvo neomejeno
- 2) da se sme delokrog le razširiti na nekatere v pravih omenjene občine,
- 3) da deleži ne smejo presegati vsote 25 gl.,
- 4) da se mora ves čisti dobiček dajati rezervnemu fondu,*
- 5) da posojila smejo dobivati le člani posojilnice,
- 6) da se ne smejo rabiti manjice in
- 7) da razloček med obrestno mero hranilnih vlog in posojil ne sme presegati 1½%.

V dokaz sicer, da se je celjska „Zveza“ že takoj od začetka svojega delovanja bavila s snovanjem tudi kmetskih posojilnic, omenim, da je meseca julija 1884 (štiri in osemdeset) izposlala oklic glede ustanavljanja „kmetskih posojilnic“, ki je bil tudi ponatisnjen v „Süddeutsche Post“ in sicer v 55. številki leta 1884 in se glasi takole:

(Konac prihodnjic.)

* Take posojilnice ne smejo torej nič darovati v dobrodelne, to je pri nas v narodne namene.

Politični pregled.

(Državni zbor) je imel včeraj prvo svojo sejo v letošnjem letu. Situacija je radi neresene češko-nemške sprave še vedno akrajno nejasna. Sicer pa ima zbornica, ako tudi ne pride do dnevnega reda, dela dovolj, kajti najhujših predlogov ni nič manj kakor 72 in med temi je 66 čeških. Kakor je videti, Čehi nikakor ne bodo opustili svoje bojne taktike, ako se sprava ne doseže. Najbrž nam prinese bližnja prihodnost zopet nekoliko interesantnih dogodkov iz državnega zbora; le žal, da je s tem preokrbnjeno za smeh in zabavo, ne pa za najnujnejše potrebe avstrijskih narodov.

(Avstro-ograska nagodba.) Kakor poročajo listi, predložita avstrijska in ogrska vlada parlamentoma vse nagodbene predloge dne 27. t. m. Predložili bodeta torej poleg načrtov o carinski in trgovinski zvezi, bančnem statutu, carinskem tarifu in k temu pripadajočih izvršilnih zakonov tudi celo vrsto pogodb, ki zadevajo davčna, železniška in valutna vprašanja. Odprava avstrijskega rentnega davka na ogrske državne papirje ter odprava ogrskega transportnega davka na vožnjo po vodi se bodeta uredili po posebnih zakonih, ki ne spadajo v okvir nagodbenih predlog. Vrhu tega sta obe vladi sestavili več zapisnikov, ki jih pa ne predložita parlamentoma. V to vrsto načrtov spada tudi takozvana lojalitetna klavzula. Obširnejša pojava o nagodbi podasta baje oba kabinetna načelnika parlamentoma v današnji seji.

(Spravne konference) so zopet običale. Dne 13. t. m. bil je napovedan razgovor čeških udeležnikov konference z dr. Körberjem. Stvar se pa je preložila in je nedoločeno, kdaj se bodo konference nadaljevale.

(Prusi in Poljaki.) Poljaki priredijo v Lvovu „narodni svet poljski“. Pruska vlada bo poslala, kakor javijo pariški listi, tajne policiste, ki bodo pazili kaj govore Poljaki iz nemškega cesarstva, da jih potem postavijo pred sodišče. Na Poznańskem bil je obsojen na 70 dni zapora poljski voznik, ki je slučajno poškodoval z bičem plakat, na katerem je bil cesarjev govor. Zagovarjal se je, da je z bičem vdaril po konjih in je pri tem zadel ob ta dragoceni plakat, katerega še niti videl ni. A vse nič ni pomagalo. V kulturni (?) Nemčiji se dela tako s Poljaki, ko v Turčiji s kristjani! (V tem oziru kulture napredujeta le Nemčija in Turčija!! Heil!!)

(25 letnica smrti laškega kralja Viktorja Emanuela.) Pretekla dni vršile so se slavnosti v Rimu o priliki 25 letnice smrti kralja Viktorja Emanuela. Obiskala so razna društva in korporacije z zastavami kraljevi grob. Poroča se, da je bilo na sprevodu 800 zastav in sviral 18 godb. V gledališču Argentina bil je spominski večer, katerega so se deležile najodličnejše osebe, ministri, senatorji, poslanci in drugi odličnjaki. Govor je imel dr. Vecchini. Kralj je sprejel tem povodom deputacije mnogih zastopnikov, oblastev in društev. Predsednik slavnostnega odbora je izročil spominske svetinje zanj, za kraljico, za kraljico-vdovo in črnogorsko kneginjo Mileno.

(Rusi in Nemci.) Nemške kolonije ob baltiškem morju izgubljajo vedno bolj svoj narodnostni in gospodarski pomen. Nekdaj jako močna nemška veleposestva pešajo in tudi v obrtu in trgovini vedno bolj napreduje ruski element, a nemščina se mora žalostno umikati. Nemški listi se zaradi tega silno jeze in pišejo o zatiranju nemške narodnosti ob baltiškem morju. Pri tem seveda ne pomislijo, da toliko časa nimajo pravice govoriti o kakih krivicah, dokler ne pometejo pred svojim poznanjskim pragom.

(Rusija.) Ruski državni proračun za leto 1903 izkazuje rednih prejemkov 1897,032,678 rubljev, rednih izdatkov 1880,405,220 rubljev, prebitek torej znaša 16,627,449 rubljev. Izvanredni dohodki znašajo 174,634,784 rubljev, izdatki pa 191,262,243 rubljev. Za vojno mornarico se zahteva 445,555,047 rubljev, za šolstvo pa 39,214,985 rubljev.

(Francija.) Francoska zbornica se je dne 13. t. m. zopet sestala. Vrtila se je volitev predsedništva, pri kateri je bil vnovič izvoljen Bourgeois.

(Atentant v Madridu) Ko se je španski dvor vračal preteklo soboto v kočijah iz cerkve demov, je ustrelil neki Feito proti drugi kočiji. K sreči ni nikogar zadel. Redar, ki je tik napadalec stal, ga je vsekaj takoj po prvem strelu po glavi s sabljo, tako da se je ta takoj zgrudil na tla. Feito je izpovedal, da ni mislil napasti nobenega člana kraljeve hiše, temveč velikega vojvodo Sotomayerja, ki mu je naredil mnogo krivica. Napadalec je rojen v Posadaeu v pokrajini Oviedo, 35 let star in se je povrnil meseca junija l. l. iz Meksike.

(Vstaja v Maroku.) Vojna sreča je zopet na strani vstašev. Sultan se še vedno nahaja v Fezu, a namerava iz strahu pred vstaši kmalu pobegniti v Rabat. Tudi nemški konzul se pripravlja s svojimi rojaki, da odpotuje iz Feza, ker se mu tam bivališče ne zdi več varno. Polčraj sultanov je zelo obupen. Njegova vojska je vsa v največjem neredu in njegovi vojaki prodajajo orožje načelniku vstašev. V mestu vlada velik nemir.

Književnost.

(Vsem slovenskim tamburaškim društvom in posameznim tamburašem.) Novoustanovljena „Zveza čeških tamburaških društev“ bo pričela spomladi izdajati svoj lastni organ „Vestnik tamburaški“, ki hoče biti tudi na razpolago bratskim društvom slovenskim. Vsa društvena poročila in druge vesti, ki so s tamburanjem v dotiki, naj se pošiljajo na naslov: Ivan Novák, Praga II. ulice v Karlova št. 453, kateri tudi na vsa vprašanja odgovarja.

Razne stvari.

(Potres) V Dobovcu na Hrvaškem so občutili dne 11. t. m. potresni sunek. Trajal je tri sekunde.

(Zaroka) V Erzersdorfu se je poročil gosp. Friderik Zinauer, učitelj pri Sv. Jakobu v Slov. Goricah z gospico Marico Puki, nečakinjo gosp. Jakoba Pukla, posesta in tolmača na Dunaju.

(Črnogorski knežev Mirko) je došel te dni s svojo soprogo v Trst.

(Samomorov na Dunaju) je bilo minolo leto 453. Umorilo se je 329 moških in 124 žensk.

(Strašen zločin) V Karlsbergu na Češkem ustrelil je hotelir Franc Amlier svojo ženo, štiri otroke in samega sebe.

(Nemčija - država dolgov) Nemčija leze vedno v večje dolgove. Lansko leto je naredila k proračunu 349 mil. mark dolga, vključno temu pa se je pokazalo pomanjkanje 589 mil. mark, tako da bo morala za leto 1903 najeti celih 219 milijonov mark.

(Roman saksonske princezinje) Saksonska princezinja, katera je kakor znano pobegnila od svojega soproga, saksonskega prestolonaslednika, s svojim ljubimcem princ Gromom v Švico, zahteva od saksonskega dvora letno penzijo ter pravico, da sme pisмено in osebno občevati s svojimi otroci. Saksonski listi napadajo ob tej priliki kraljevi dvor in vladarsko rodbino, ki je strogo katoliška, dasi je saksonsko prebivalstvo skoraj izključno protestantsko.

Zahvala.

Srčno zahvalo izrekamo tem potom vsem prijateljem in znancem za tolike dokaze odkritosrčnega sočutja ob smrti nepozabne soproge, preljubljene matere, tašče, babice

Doroteje Zabavnik roj. Zobovič.

Zahvaljujemo se zlasti častitima gg. Jurij Čerinu, duhovniku v pokoji pri Sv. Bolfenku in Vid Janžekoviču, kaplanu pri Sv. Miklavžu, katera sta vodila spreved in opravila za rajno daritev sv. maše.

Nadalje se zahvaljujemo cenjenemu učitelstvu ormoškega okraja za ganljivo petje, g. Sidoniji Stuhcu in njeni mamici, g. Ernestu Vargazonu, juristu, in vsem mnogobrojnim udeležnikom pogreba iz Središča in drugih krajev.

Sv. Bolfenk pri Središču, 11. januarja 1903.

(20)

Zalujoši ostali.

Vizitnice

priporoča tiskarna Dragotin Hribarja v Celju.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.

Iščem stenografa

ki je dobro izvežban v slovenski in nemški stenografiji.

Vstop 1. svečana 1903.

(22) 3-1

Dr. Hrašovec v Celju.

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Dve mešani trgovini

ena v Ribnici na Pohorju, druga na Muti pri Marnbergu, obe dobro urejeni, na lepem prostoru in s stalnim odjemalci ste na prodajo pod ugodnimi pogoji.

Natančnejše o pogojih se izve pri g. dr. Rosina, odvetniku v Mariboru. (21) 2-1

Vijudna prošnja:

Pri kupovanju ne zahtevajte samo eno kavo, ampak izredno vsojo — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta poloba.

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z n-tanko namerjeno petrolmešanico, svetilnice na acetienu, da se ulove leteči hrošči, hidraulične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mlince za grozdje, nove priprave proti peronospori in za zveplanje,

sesalke za vino, cevi za vino, kakor tudi vse druge stroje, ki so potrebne za poljedelstvo kot zbiralnike (trieure), mlatinice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-1

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

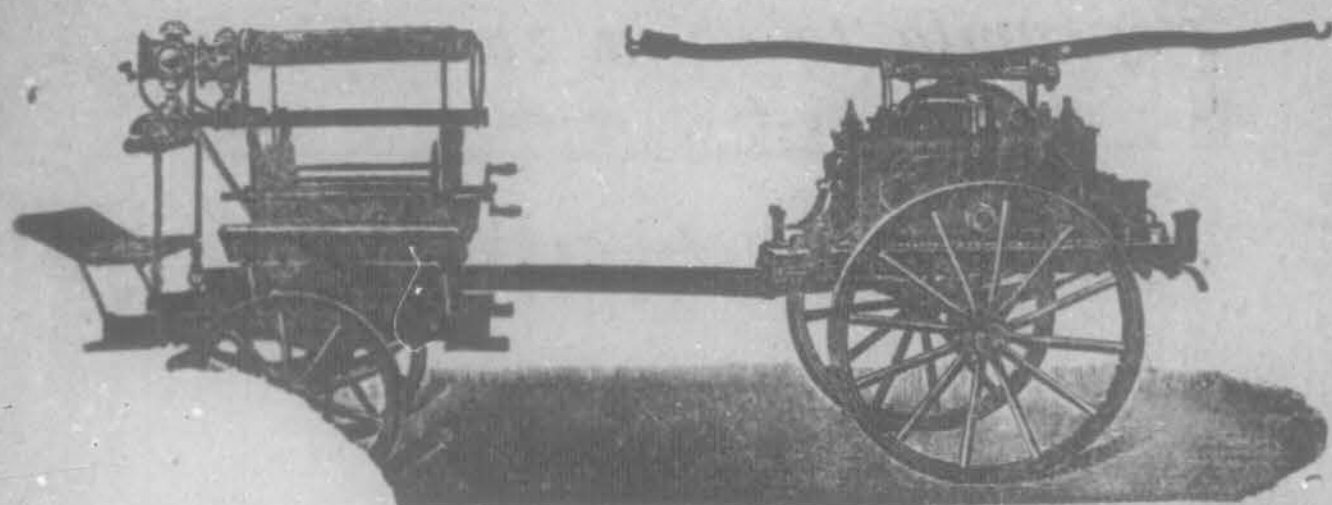
Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

(645) 50-21

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tiskalnica
cevi in pasov**R. A. SMEKAL**

v Cechu pri Prostjevu in Smihov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

prilagođa slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti smralini in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku treh dni — ter ne potrebujejo isprave strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelada, pase, sekirice itd., kmetijske
orodje in Peronospora-brizgalnice. — Roba solidna, elegantna in
cena. Plačila po dogovoru.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vlnudo naznanjam, da
sem s tem mesecem otvoril

tovarno za
sodovico

in da isto izdelujem v sifonih ter z

limonado in malinovcem

Priporočam se cenjenim gostilničarjem v
mesu in na deželi ter spoštovanemu občinstvu
za obilni obisk.

Postrežba točna in cena.

Z velespoštovanjem

(11) 3-2 **JAKOB OMLADIČ, Celje.**

Učenca

s primerno šolsko izobrazbo, poštovih staršev
sprejme trgovina **DRAGOTIN HRIBAR** v Celju.

Komija (novinca)

(9) takoj sprejme 2-2

Jos. Vrečko, trgovec, Bizeljsko.

Ponudba s plačilnimi zahtevami.

Naprodaj

hiša z gostilno na lepem kraju v
bližini farne cerkve v Trbovljah.

Natančneje se izve v upravnistvu
„Domovine“ v Celju. (14) 3-3

Sloveči profesorji
medicinske in zdravniške

— priporočajo —

tinkture za želodec
lekarnarja

Gabrijela Piccoli-ja
v Ljubljani,

dvor. zalagatelja Nj. svet. papeža
kot sredstvo, ki krepi želodec,
vzbuja tek, pospešuje prebav-
ljanje in odprti telesu, posebno
za one, ki trpi na zastaranem
zaprtju.

Tinktura za želodec razpoliža lekarnar
PICCOLI v Ljubljani v steklenicah z 12
steklenicami za K 2-32, s 24 steklenicami
za K 4-20, s 36 steklenicami za K 7-—, s
70 steklenicami za K 13-—. Poštni zavoj po 5 dkg.

Se prodaja v lekarnah v Celju, v Mariboru itd.
po 30 vin. steklenica. (261) 10-8

KREDITNO DRUŠTVO V KRANJU.

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

pričelo je poslovati z novim letom 1903 v Kranju na glavnem trgu v hiši št. 194.

Urađuje se vsak delavnik od 9—12 ure dopoldne, ob ponedeljkih in smajnih dneh pa tudi
popoldne od 2—4 ure.

Hranilne vloge obrestujejo se po 4 1/2% brez vsakega odbitka ter plačuje Kreditno društvo
rentni davek za vlagatelje iz svojega.

Obresti računajo se od 1. oziroma 15. vsakega meseca po dnevu vložitve do 1. oziroma 15.
pred dnevom vzdignjenja. Nevzdignjene obresti pršte vajo se koncem leta kapitalu.

Posojila dovoljuje se na osebni kredit, zastave in tudi na hipoteke proti primerni obrestni meri.

V upravnem svetu so:

Janko Majdič, predsednik; Franc Krenner, podpredsednik; Rudolf Kokalj, pis. ravnatelj;
Josip Kovač, Karol Jäger.

(538)

Nadzorstvo:

3-3

Vinko Majdič, Ciril Pirc, dr. Valentin Štampihar, Ivan Rakovec, Peter Mayr.

(444)

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsako-
mur v teku treh dni, kdor rabi
Antirheumin-mazilo. Cena
steklenici s točnim na-
vodilom in poštnino,
ako se denar na-
prej pošlje
gl. 120.

Vse želodčne
bolezni, težko prebavo,
zlasti pri pomanjkanju teka,
riganju in drugih želodčnih slabostih, pri
krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu
krvi v glavo ozdravlja

Kašelj

Izgine po uporabi trpotčevega soka
in francoskega čaja. Cena sku-
paj s poštnino, ako se de-
nar naprej pošlje 1 gl.
40 kr. Ako je ka-
šelj zastarel, se
jetreba dalje
ozdraviti

življenski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsesmočno notranje
in zunanje bolezni.

Pomada

iz lilij

za lice in roke. Solne-
ne pege, zakažni črvi in
vse nečistoče izginejo z njeno
uporabo. Cena lončku s pridejanim
milom s poštnino, ako se denar naprej
pošlje, 1 gl. 20 kr.

ena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštnine, ako

se denar pošlje naprej
FRANZ RIEDL a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-
ska.)

Episcarin.

Mast proti ozeb-
linam in vsakovrat-
nim ranam. Z njeno rabo
izgine srbečica v 24 urah, ače
z nadaljno uporabo izgine oseblina.
Rane se brzo celijo z rabo te masti.
Cena lončku z navodilom in poštnino, ako
se denar naprej pošlje, 80 kr.

Največje, najhitrejše

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 56

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg št. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Proda se lepa hiša

ki je pripravna za vsacega rokodelca in za vsako obrt. Hiša nese veliko dohodka in je na najlepšem prostoru na Bregu.

V prvem nadstropju 6 sob, spodaj pa 2 sobi, kuhinja in klet. Lep vrt pred hišo in krasen razgled na vse kraje.

Cena 6200 kron. Kupci naj se oglasio na (18) 6-2 Bregu št. 28.

Kot praktikant

Želi vstopiti v kako

trgovino z mešanim oziroma tudi samo špecerijskim blagom mladenič 20 let star, ki slušbuje sedaj v konzumni prodajalni. Vstopil bi najraje v kakem trgu na Spod. Štajarskem in blizu južne železnice. — Naslov pove iz prijaznosti upravništvo (15) „Domovine“ v Celju. 3-2

Popravila točno in zanesljivo!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
Celje — „Narodni dom“.

Velika zaloga jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in zlatih žepnih ur; prstanov, uhanov, zapestnic, priveskov, svetinj, križcev, medaljonov, vsakovrstnih verižic; lorgnon za dame in gospode v srebru in zlatu; jedilnih garnitur, tobatier, ter raznih nastavkov; stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejših in najboljših. **Bogata izber optičnih predmetov:** očal, naočnikov, toplomerov, aneroidov, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Dveletna garancija

za vsako prodano uro.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in cenó.

Solidna postrežba — nizke cene!

Stanje hranilnih vlog **okroglo 17 milijonov K** Stanje hranilnih vlog

Mestna hranilnica ljubljska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči tudi to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potomi c. kr. poštne hranilnice.

Posojuje se na zemljišča po 4 $\frac{3}{4}$ % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posojuje se tudi na menice in na vrednostne papirje in sicer po 4 $\frac{1}{2}$ % do 5%.

Rezervni zaklad **nad 400.000 K** Rezervni zaklad